

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 214.359 van 30 juni 2011
in de zaak A. 192.698/IX-6371.**

In zake : Brenda IMBERT
wonend te 2920 Kalmthout
Ganzendries 24
alwaar woonplaats wordt gekozen
en
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Paul Hectors
kantoor houdend te 2930 Brasschaat
Molenweg 43

tegen :

de lokale politiezone GRENS 5350

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 20 mei 2009, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 24 maart 2009 van de korpschef van de politiezone Grens waarbij de aanvraag van Brenda Imbert om een loopbaanonderbreking van één jaar te verkrijgen wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verzoekster heeft een toelichtende memorie ingediend.

Auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekster heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 juni 2011.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Paul Hectors, die verschijnt voor de verzoekster, en advocaat Iris Exelmans, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Met zijn arresten nr. 203.064 van 19 april 2010 en nr. 209.042 van 22 november 2010 heeft de Raad van State het beroep tegen de weigering om aan de verzoekster, die inspecteur van politie is in de zone Grens, voor de duur van één jaar vanaf 1 april 2007 loopbaanonderbreking te verlenen voor de uitoefening van een zelfstandige activiteit, als niet gegrond verworpen. De voorgeschiedenis van de onderhavige zaak is in die arresten uiteengezet.

3.2. Nadat de verzoekster haar verlof voor afwezigheid van lange duur wegens persoonlijke aangelegenheden op 31 maart 2009 volledig uitgeput heeft, vraagt zij op 3 maart 2009 aan de korpschef een loopbaanonderbreking aan vanaf 1 april 2009.

3.3. Op 24 maart 2009 beslist de korpschef de aanvraag van de verzoekster te weigeren. Die beslissing bevat volgende motieven:

“Gelet op artikel VIII.I.1, 1° van het KB van 30 maart tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (RPPol), waarin wordt bepaald dat de korpschef van de lokale politie de bevoegde overheid is voor de toepassing van deel VIII ‘administratieve standen, verloven, dienstvrijstellingen en non-activiteit’;

Gelet op het KB van 30 maart tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (RPPol), deel VIII, Titel XV, artikel VIII.XV.1, dat bepaalt dat het personeelslid, met uitzondering van de aspirant, de stagiair, en het contractuele personeelslid, een verlof kan bekomen om zijn loopbaan te onderbreken overeenkomstig de voorwaarden en nadere regelen bedoeld in de artikelen 116 en 118 tot en met 139 van het koninklijk besluit van 19 november 1998 betreffende de verloven en afwezigheden toegestaan aan de personeelsleden van de rijksbesturen waarbij artikel 116, § 2 bepaalt dat de mededeling door de ambtenaar aan de overheid onder dewelke hij ressorteert schriftelijk en ten minste drie maanden voor de aanvang van de onderbreking dient te gebeuren, tenzij de overheid op verzoek van betrokkene een kortere termijn aanvaardt;

Overwegende dat geen dergelijk verzoek is gebeurd en dat er geen kortere termijn werd toegestaan;

Gelet op het K.B. van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (RPPol), deel VIII, Titel XV, artikel VIII.XV.3 en het K.B. van 19 november 1998, artikel 35, houdende de voorwaarden en nadere regelen betreffende de verloven en afwezigheden toegestaan aan personeelsleden van de Rijksbesturen;

Gelet op het feit dat artikel 122 § 1 van het K.B. van 30 maart 2001 verwijst naar de bepalingen inzake belangenconflicten;

Gelet op artikel 134, tweede lid van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus (WGP), waarin wordt bepaald dat personeelsleden noch rechtstreeks, noch via een tussenpersoon enige handel mogen drijven, als zaakwaarnemer mogen optreden of deelnemen aan de leiding, het bestuur van of het toezicht op handelsvennootschappen, nijverheids- of handelsinstellingen.

Overwegende het feit dat is komen vast te staan dat mevrouw Brenda Imbert sedert 28 december 2006 tot op heden zaakvoerder is van BVBA Dagbladhandel Paparazzi, met maatschappelijke zetel te 2920 Kalmthout, Kapellensteenweg 181;

Overwegende het feit dat aldus is komen vast te staan dat mevrouw Brenda Imbert handel drijft en deelneemt aan de leiding en het bestuur van de handelsvennootschap BVBA Dagbladhandel Paparazzi, gevestigd te Kalmthout;

Gelet op de inhoud van de ministeriële omzendbrief GPI 27 van 19 september 2002, betreffende de nadere richtlijnen inzake de individuele afwijkingen op de beroepsonverenigbaarheden in hoofde van de leden van het operationeel kader van de politiediensten (B.S., 8 oktober 2002) en gelet op de ministeriële omzendbrief GPI 27bis van 19 mei 2003;

Gelet op de criteria vermeld in punt II van de omzendbrief GPI 27 van 19 september 2002 kan aan het personeelslid van het operationeel kader op grond van artikel 135 WGP geen afwijking worden toegestaan om op te treden als lasthebber van een vennootschap;

Overwegende het feit dat de vereiste onafhankelijkheid en onpartijdigheid van het personeelslid in het gedrang komt, door enerzijds een functie als zaakvoerder uit te oefenen van de BVBA, gevestigd te Kalmthout, en anderzijds de hoedanigheid van operationeel personeelslid te zijn van de politiedienst;

Overwegende het feit dat er een mogelijk conflict kan ontstaan tussen het persoonlijk belang van het personeelslid, door bezoldigd zaakvoerder te zijn van de BVBA Dagbladhandel Paparazzi waarvan het doel is handel te drijven en het belang van de politiedienst dat een permanente onafhankelijkheid en onpartijdigheid vereist;

Overwegende het feit dat er een gevaar bestaat voor belangenvermenging, aantasting van de onafhankelijkheid of onpartijdigheid; dat dit gevaar reëel is doordat de handelsactiviteit plaatsheeft in de gemeente waar aanvrager als wijkagent was tewerkgesteld;

Overwegende het feit dat deze belangenvermenging kan ontstaan door enerzijds bezoldigd zaakvoerder te zijn van een handelsvennootschap en anderzijds de hoedanigheid van operationeel personeelslid van politie, en dit ten gevolge van de uitbating van de handelsvennootschap zelf;

Overwegende het feit dat de kans bestaat dat door de cumulatie van functies, namelijk bezoldigd zaakvoerder van een BVBA en personeelslid van de politie, afbreuk wordt gedaan aan de waardigheid en de status van politie;

Overwegende dat er sinds de vorige aanvraag (eind maart 2007) door verzoeker geen enkele vraag tot informatie heeft plaatsgehad met betrekking tot wat de mogelijkheden zijn met betrekking tot haar situatie en dat zij gewacht heeft tot 3 maart 2009 om een aanvraag te richten;

Gelet op al het voorgaande, beslis ik, in mijn hoedanigheid van bevoegde overheid, de aanvraag tot het bekomen van loopbaanonderbreking met ingang van 1 april 2009 te weigeren.”

Deze beslissing van de korpschef vormt het voorwerp van het onderhavige beroep.

IV. Intrekking van de bestreden beslissing

4. In haar laatste memorie stelt de verwerende partij dat de bestreden beslissing ingetrokken werd en dat zij vervangen is door een nieuw besluit, genomen op 14 juli 2009 door het politiecollege van de zone.

Zij voegt bij die memorie een kopie van een brief van de korpschef van 29 juni 2009 aan de verzoekster waarin hij stelt:

”Mijn diensten hebben vastgesteld dat de beslissing tot weigering van de loopbaanonderbreking, zoals ik u heb ter kennis gebracht met mijn brief van 24 maart 2009 onder referte 1063/2009/UB, gebrekkig is.

Ik trek deze beslissing dan ook bij dit schrijven IN om de spijtige vergissing recht te zetten. U zal een nieuwe beslissing ontvangen in verband met uw verzoek van 3 maart 2009 welke bij mijn diensten werd afgegeven op 4 maart 2009.”

De verwerende partij stelt dat zij niet meer beschikt over het bewijs van kennisgeving van de voormelde intrekkingbeslissing. Ook van de brief van 14 juli 2009 aan de verzoekster, waarin de korpschef nogmaals stelt dat hij de beslissing intrekt en aankondigt dat zij zal vervangen worden, kan zij de kennisgeving niet bewijzen.

5. Op 20 mei 2011 deelt de verwerende partij aan de Raad van State het bewijs mee dat zij op 19 mei 2011 aan de verzoekster een aangetekende zending bezorgd heeft. Volgens haar mededeling bevond zich daarin een kopie van de brief van 14 juli 2009 en een kopie van het verslag van de vergadering van het politiecollege van 14 juli 2009 waarbij dit college -punt 5 van de dagorde- zich akkoord verklaart met het voorstel om de beslissing die hier bestreden wordt formeel in te trekken en “een nieuwe beslissing te nemen in dezelfde zin, maar ditmaal opnieuw door het politiecollege waarbij de aanvraag wordt afgewezen met dezelfde motivatie van de hernieuwde eerste beslissing”.

6. Ter terechtzitting betwist de raadsman van de verzoekster dat de nieuwe weigeringsbeslissing van 14 juli 2009 haar ooit ter kennis gebracht werd.

Zij betwist daarentegen niet dat het intrekkingbesluit, zoals opgenomen in de brief van 14 juli 2009, haar bereikt heeft.

7. De verzoekster heeft het besluit waarbij de bestreden beslissing werd ingetrokken, ontvangen. Of die intrekking nu neergelegd is in een brief van 29 juni 2009 of in een brief van 14 juli 2009 heeft terzake geen belang. Die beslissing is haar tegenstelbaar.

Afgaand op die intrekking van de bestreden beslissing moet de Raad van State hic et nunc vaststellen dat het beroep geen voorwerp meer heeft. Of zij zich alsnog rechtsgeldig kan verzetten tegen het nieuwe weigeringsbesluit van 14 juli 2009 van het politiecollege hangt af van de regelmatige kennisgeving van dat besluit, waarover de Raad van State geen uitspraak doet.

8. Het annulatieberoep heeft geen voorwerp meer. Het is niet langer ontvankelijk. Er is reden om de kosten ten laste van de verwerende partij te leggen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 30 juni 2011,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche